

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XVI.

ČÍSLO 6

JÚN 2008

**Ale ja mu verím - S deťmi na púti - Turíčna noc
Pozvánka na Actlv8 - S. M. Augustína, FDC - Bl. Laura Vicuňová
Fotogalérie: Prvé sväté prijímanie a sviatosť birmovania**

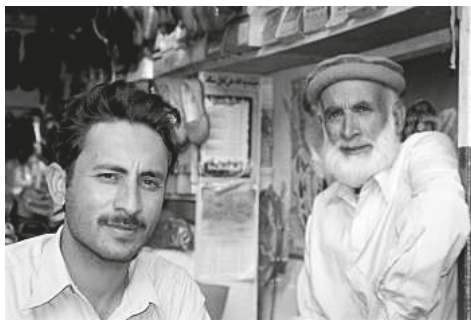

Sviatosť birmovania, 1. jún 2008 Farský kostol sv. Bartolomeja v Prievidzi

Sviatosť birmovania

ALE JA MU VERÍM

Nakoniec sa ma pýta: „Počúvaj, keď chodíš tak, ako chodíš, máš aj nejakú zbraň v batohu? Ved’ je to tu nebezpečné?!“ „Nie, nemám! Načo by aj.“ „Nemáš?! Ja ti dám, ja ich mám asi deväť, len povedz, skočím po jednu pištoľ do auta.“ hneď na mňa vybafne. „Hohoho..., nie, ďakujem, len by som s ňou mal problémy. Aj tak je najlepšou zbraňou, akú môžem mať môj úsmev. Pozrite. Viem, že Boh ma miluje, a ja milujem jeho. Nikdy nedopusti, aby sa milovanému čosi stalo. Ak bude Boh chcieť, aby som umrel, tak tomu nezabránim. Môžem mať okolo seba aj obrovskú armádu, nezachráni ma. Ale ja mu verím, verím Bohu, že on to nechce, že ma chráni. Pokiaľ je tu On so mnou a ja s Ním, som v bezpečí.“ hovorím mu. Tentoraz som umlčal ja ich...

Tieto slová som si dovoľila požičať z pripravovanej knižky jedného môjho dobrého priateľa, fotografa a cestovateľa, ktorého všade volajú Hasan. Príhodu zažil počas väčšinou pešieho putovania Pakistanom. Pevne verím, že mi to prepáči. Čo som tým chcela povedať?...

Na prázdniny sa teším spolu s deťmi aj ja. Teším sa na ich uvoľnenosť, radosť zo slobody, zo špecifického pokoja bez občasných stresov z učenia, teším sa ako si budú užívať voľno, oddychovať. Viem, že využijú čas aj na stretnutia

s kamarátmi, či už popri voľných zábavkách, alebo v táborech. S veľkou radosťou potom počúvam ich vytrvalé rozprávanie a opisovanie veľkých dobrodružstiev, aj tých najmenších zážitkov. Najviac ma na detských zážitkoch a správaní fascinuje ich otvorenosť a bezbariérovosť. Ulahčuje im to komunikáciu s rovesníkmi.

Po skončení voľna si aj my dospelí odnesieme domov spomienky na fotografie, či iných záznamoch, ale len veľmi málo teplých ľudských stôp v srdci. Nádherné fotografie robí aj spomínaný cestovateľ. Pri pohľade na ne sa vždy usmeje a vyrozpráva čo s ľuďmi prežil. My sa isto tiež usmejeme, ale zdá sa, že nám ostanú väčšinou spomienky na miesta, čo sme spolu precestovali, videli. Alebo aj na ľudí celkom cudzích? Ešte menej si možno spomenieme, či na nás bude niekto s láskou spomínať. Na naše tváre, úsmevy, pomoc. Snáď áno. Možno pre naše vedomosti, či zlé skúsenosti, nebodaj strach, sa akosi málo usmievame a rozprávame s neznámymi ľuďmi. Máme tak akúsi istotu, že o nás nebudú hovoriť v zlom... A pritom to nestojí nič. Hm, aké je to úžasné podeliť sa, vie každý z nás. Počas Vianoc, iných sviatkov... Ale len tak? Slováci sú nádherný národ, dokázali, že Slovensko je síce maličké, ale dosť silné. Ponúknime viac aj zo seba, nech na nás ľudia spomínajú - „Tí Slováci sú srdeční, láskaví a veľmi ochotní. To sa tak často nevidí...“ Pozývajte našu Lásku, Božieho Syna do našich srdiec, nech máme na to odvahu a silu. Zčať sa dá aj tým, že nám Pána bude vidno v tvári, v očiach, v úsmeve... ako deťom.

Mária Melicherčíková

Foto: Pavol B.

Dnes na slovičko s miništrantom Miškom a jeho sestrou Evkou

S deťmi na púti

Jún je mesiacom detí, a tak sme sa pozhovárali tento raz s deťmi. Miništrant Miško Uriča aj so sestrou Evkou boli na púti na Velehrade. Nikomu nenapadlo, že na púť do Baziliky Nanebovzatia Panny Márie a sv. Cyrila a Metoda na Moravu s nami poputujú deti práve 1. júna, teda práve na Medzinárodný deň detí. V autobuse sa vzorne modlili, čo sa u školákov len tak často nestáva. Miška môžeme poznať z ranných svätých omší, pri ktorých miništruje v kostole Najsvätejšej Trojice u piaristov. Je žiakom ôsmeho ročníka Piaristickej spojenej školy F. Hanáka v Prievidzi. Sestra Evka je štvrtáčkou na tej istej škole. Deti isto robia rodičom MUDr. Beáte a Ing. Zdenovi radosť.

Miško, bol si už niekedy na Velehrade?

Chceli sme ísť s Evkou a babkou minulý rok, no nakoniec sme boli v Šaštíne a na Starých Horách.

Prečo dnes chodia deti na púte?

Na púte nás berie stará mama. Stretávame tam mnohých nových ľudí, vidíme zaujímavé miesta - ako teraz Baziliku Nanebovzatia Panny Márie. Je to krásne, no nie? Na omši boli prítomní kňazi, biskupi, ktorých len tak inde nestretáme.

Nevadilo ti, že ste boli v autobuse len dvaja mládežníci?

Mohlo by veru chodiť viac našich mladých. Z Čiech a Moravy tam bolo veľa mladých.

Ako si vnímal odkaz Cyrila a Metoda?

Obaja chceli urobiť Slovanov veľkým národom. Odhodlanie Cyrila a Metoda, ich práca, viera i život by nám malo byť príkladom.

Bolo vám horúco?

Sestričky Szatmárky nám zadarmo podávali pitie, lebo bolo skutočne veľmi teplo. Bolo tam aj veľa stánkov. Vôbec som nepocítil, že som v cudzej krajine.

V autobuse ste sa so sestrou striedali v premodlievaní. Za čo si sa modlil, za čo si obetoval ruženec?

Spomenul som si pri tom na utrápených a chorých, či postihnutých na vozíčku. Modlil som sa za spolužiakov, za našu

školu, za učiteľov, sestričku Timoteu, za našich pátrov a i za pána dekana, za farnosť Zapotôčky, všetkých kňazov, kaplánov, za tety kostolníčky a kostolníkov, lekárov, za jedných i druhých starých rodičov. Veľmi som d'akoval za mojich rodičov i sestru.

Už si sa stretol so sestričkou Bernadetou z Rodiny Nepoškvrnenej?

Stretol som sa s ňou druhýkrát. Už predtým som ju stretol v Šaštíne ale nebol som s ňou osobne, až teraz.

Miništruješ dlho?

Od siedmich rokov. Ale pravidelne až od desiatich rokov. Aj naši chalani

z triedy dost' miništrujú. Môžem povedať, že veľmi rád miništrujem. Najprv som sedával vedľa babky v kostole, pozoroval ako miništrujú, a potom ma to začalo baviť. Stará mama ma vlastne priviedla k miništrovaniam.

Nevadí to rodičom budiť t'a skoro ráno?

Budím sa sám. Zo začiatku som si nastavil aj štyri budíky a ráno o šiestej som už išiel na autobus. Teraz chodím peši zo Zapotôčiek. Najkrajšie je chodiť peši v zime.

Kto je tvojou triednou učiteľkou?

Naša sestrička Timotea.

Rád pozeráš televíziu?

Často sledujem športové prenosy, hlavne z nedele na pondelok. Preto sa mi v pondelok ťažšie vstáva do kostola. Kedysi som sledoval Komisára Rexa. Teraz už nie. Ešte rád sledujem dokumentárne filmy.

Pomáhaš rodičom?

Keď sa dá, tak im vždy pomôžem. Napríklad dnes sme vypratávali byt, predsa nenechám robiť našich samotných.

Čo robíš vo voľnom čase?

Ideme do prírody, chodím stanovať s chalanmi a minule sme mali za stanom diviaka. Bol sa napit' o tretej v noci, nebolo nám všetko jedno. Rád sa bicyklujem, hrám basketbal, plávam.

Ako ti ide učenie, čo t'a najviac baví?

Snažím sa, no mohlo by to byť aj lepšie. Najradšej mám anglický jazyk, telocvik a prestávky.

Čo hodiny náboženstva?

Práve preberáme prikázania, je to v pohode.

Istého času si mal zákaz miništrovať.

Aké to bolo?

Bol to pre mňa trest, ale zaslúžil som si ho za neposlušnosť voči učiteľom. Veľmi ma to trápilo, do kostola som však ráno chodil, pokiaľ som zase nedostal povolenie miništrovať. Verím, že sa to nezopakuje...

Súrodenci hrdo niesli slovenskú zástavu počas celej púte.

Máš radosť z vašich miništrantských turnajov?

Martin Karpiš, náš vedúci, je výborný brankár a náš vynikajúci priateľ.

Tešíš sa na prázdniny?

Jasné. Pôjdem aj brigádovať.

Evka, ako si ty prežívala túto púť k našim bratom Moravanom?

Bol to pre mňa pekný darček k medzinárodnému dňu detí. Najviac sa mi páčila bazilika a okolie, sestrička Bernadeta na vozičku, sestričky, ktoré k nej patrili, i tá sestra, čo ju vozila. Ďalej tie deti, ktoré boli na vozíkoch, aké len boli dobré a ticho sedeli, vôbec neplakali, len sa úsmevom modlili. Nebolo rozoznať, kto je Slovak či Moravan. Páčilo sa mi aj to, že pán biskup bol veľmi milý a neskôr sa s nami aj odfotil.

Nebála si sa vydat' na takú ďalekú púť?

Vôbec nie! Pán šofér bol trpezlivý a zlatý, aj vedúce zázazdu. Všetci pútnici a pútničky nášho autobusu boli ku nám dobrí. Bolo pekné, že sa tolko spievalo. Na Velehrade sme sa zúčastnili dvoch svätých omší. Modlila som sa za rodičov, starké a starkých, za všetkých učiteľov a spolužiakov. Aj za pátrov. Som taká šťastná, že som tam mohla byť aj s toľkými ľuďmi.

Anka Gálová a Peter Šimkovič

Prvé sväté prijímanie a Turičná noc

Srdečne vás pozdravujeme z Piaristickej spojenej školy. Sme naozaj plní radosti a vďačnosti za to, že

nás Boh skrze Ducha Svätého neustále požehnáva svojou milosťou, a že sa v našej škole neustále deje niečo zaujímavé.

Medzi veľké udalosti posledných dní určite patrilo Prvé sväté prijímanie našich tretiaakov 4. mája 2008. Eucharistiu po prvýkrát vo svojom živote prijalo 59 žiakov tretieho ročníka. Slávnostnú svätú omšu celebroidal Páter Ján Hríb, SchP, alebo pre naše deti jednoducho „páter Janko“, ktorý sa už dlhé roky venuje výchove našich najmenších, za čo mu patrí veľká vďaka i obdiv. Práca s malými deťmi je náročná, zároveň však veľmi dôležitá, pretože od nej sa odvíja ich budúci zrelý vzťah k Bohu. Ak deti nedostanú dobrý základ viery a lásky v detstve, v neskoršom období sa s nimi pracuje, resp. spolupracuje oveľa ťažšie, o čom svedčia mnohé výchovno-vzdelávacie problémy dnešných škôl. Preto je správna kresťanská výchova, v duchu radosti, lásky, vzájomnej tolerancie a rešpektu nezastupiteľná aj vo vzťahu k budúcnosti nás všetkých.

V sobotu 17.5. sa v Kostole Najsvätejšej Trojice konal tradičný duchovný program pod názvom Turičná noc. Podujatie sa začalo slávnostnou svätou omšou o 18.30 hod.. Celebroval ju nitriansky kňaz Peter Brodek a jeho homília bola zameraná na život Najsvätejšej Trojice. Zdôraznil v nej potrebu človeka neustále pozývať Pána do každodenných chvíľ, i tých najvšednejších, akými je nákup, cesta do práce či večerné umývanie riadu.

Program pokračoval vystúpením rôznych hudobných skupín z Prievidze. Na

úvod sa predstavil detský spevácky zbor Žabka pod vedením pani učiteľky Luermanovej, ďalej nasledoval spevácky zbor piaristického gymnázia, prievidský súbor Prieboj a farský spevácky zbor Bartolomejčatá. Svojím profesionálnym výkonom mnohých zaujal súbor Prieboj pod vedením pána Alfonza Poliakka. Ich pieseň Happy day v podaní Gabiky Poliakovej zanechala na tvárach poslucháčov úžas, radosť i dojatie zároveň. Potešilo nás, že v súbore okrem štyroch dievčat vystupujú študentky nášho gymnázia. Spevom naplnený večer oživilo slovné vstupy, prezentácie i scénka v réžii Ľubice Gondovej obsahovo zameraná na fenomén dnešných dní - hudobný a životný štýl EMO.

Záver dňa sa niesol v znamení ticha a spoločnej modlitby chvál pri vystavenej sviatosti oltárnej. Vidieť radosť a pokoj na tvárach našich mladých pri modlitbe, cítiť, že vedia, komu uverili, bolo iste veľkým povzbudením aj pre nás starších. Preto na záver chcem poďakovať všetkým, ktorí akoukoľvek formou prispeli k organizácii tohto programu, všetkým účinkujúcim hosťom a samozrejme najväčšiemu režisérovi, nášmu Pánovi. Tešíme sa na stretnutie s vami o rok.

E. Blašková

Milé deti!

6/08

Tak predsa sme sa konečne dočkali toho najobľúbenejšieho mesiaca všetkých detí. Jún je predsa mesiac, ktorý sa začína našim Medzinárodným dňom detí a končí prebratím zaslúženého vysvedčenia. Dúfame spolu s vami, že bude celkom, alebo aspoň sčasti zaplnené jednotkami. Aj v takomto horúcom počasí však občas nezaškodí malá pauza pri učení, ktorú môžete naplniť odpočinkom. A nie hocijakým. Vezmite do rúk Sväté Písmo a skúste nájsť riešenia našich úloh. Bude to pre vás hračka, veď ste už súťažili na nejednej Bibliáde.

Ženy biblických postáv

Poznáme množstvo veľkých biblických postáv, prorokov, apoštolov. Veľa významných biblických mužov malo vedľa seba nemenej významné ženy. Skúste ich k jednotlivým mužom teraz priradiť - spojte mená čiarami.

Abrahám, Adam, Júda, Izák, Jakub, Dávid, Samson

Tamar, Betsabe, Sára, Rebeka, Dalila, Ráchel, Eva

Spoznajte biblických mužov

V druhej úlohe sa pokúste zistiť, na ktorých mužov pripadajú nasledujúce opisy. Najjednoduchšie to zistíte tak, že si jednotlivé úryvky nájdete v Svätom Písme.

A. „A Boh povedal Abrahámovi aj toto: „Svoju manželku Sarai už nebudeš volať Sarai, ale Sára bude jej meno. Veď ťa požehnám a dám ti z nej syna. Aj ju požehnám: Z nej budú pochádzať národy a králi národov.“ (Gen 17, 15-16)

Ako sa volal syn Abraháma a Sary, ktorého im Boh požehnal vo vysokom veku?

B. „Boh mu povedal: Žiadaj si, čo ti mám dať“. „Ty si môjmu otcovi Dávidovi preukázal veľkú priazeň, pretože kráčal pred tebou verne, spravodlivo a so srdcom obráteným k tebe...

...Daj teda svojmu sluhovi srdce pozorné, aby spravoval svoj ľud a rozlišoval medzi dobrým a zlým.“ (1 Kr 3, 5b,6/9)

Kto si žiadal ako kráľovský dar pravú múdrosť?

C. „Potom ho Pán oslovil: „Odíď odtiaľto, obráť sa na východ a skry sa pri potoku Karit, ktorý je východne od Jordána! Z potoka budeš piť a krkavcom som prikázal, aby ťa tam živili.“ (1Kr 17, 2-4)

Kto žil bez dažďa pri potoku Karit a neskôr prebýval u vdovy zo Sarepty?

Ak správne odpovede prinesiete do sakristie farského kostola sv. Bartolomeja, môžete sa tešiť na malú odmenu.

Pripravila Veronika Melišková

Deti: Zraniteľné, úprimné i vďačné...

Možno stačí tak málo, aby sme pochopili lásku detí. Ako hovorí žalmista: Ved' On nás skôr miloval, ako sme boli. (Por. Ž 139) Často si pripomeniem pri prebdených nociach mnohé udalosti s deťmi, ktoré veľmi obohatili môj život. Dobrota Boha prekryla to, čo by sme si napríklad nevedeli vzájomne odpustiť.

Vieme, že keď sú deti menšie, vyparátia kadečo. No v malých detských dušičkách často ide o celkom vážnu vec. Sú zraniteľné, úprimné i vďačné... aj keď to nevedia povedať. Je mnoho detí, ktoré z rôznych rodinných príčin, akoby dospeli už v detstve. Sú i také, čo s dôležitosťou a zodpovednosťou varujú mladších súrodencov, synovcov, netere, alebo sa stali nenahraditeľnými pomocníkmi mamy v domácnosti, ak osamela.

Ak je dieťaťko postihnuté, ku šťastiu matky, či otca stačí tak málo. I úsmev chorého dieťaťa vyjadruje detskú odovzdanosť, lásku k rodičom, či vďačnosť. Niektoré mamičky si tieto skvosty ukladajú ako perly v sebe. Aj to je pre ne hnacou silou. V pochopení a hľadaní dobra môžeme nájsť v každom stvorení Boha, pred ktorým nič neukryjeme.

Nemali by sme donekonečna vyčítať deťom ich rôzne detské výstrelky. Keby boli aj aké veľké. Či sa utápať vo výčitkách a urážkach, nepriať seba, ani to, že dieťa dospelo a osamostatnilo sa. Taký odkaz nám Ježiš nezanechal! V odpustení a v objatí Jeho Láskou nám zanechal Seba.

Aj do nášho života zasiahli zranenia, ktoré môže vyliečiť len Nieкто väčší od človeka. Zamestnanie, operácie, starosť o deti, všetko sa muselo stihnúť. Bolo ťažké uživiť trojčlennú rodinu. Jedna babička žila mnohé desiatky kilometrov od nás a druhú si povolal

Pán k sebe. Práve vtedy sa naplno ukázala úžasná Božia láska u mojich menších detí, kedy konala v ich srdiečkach, len aby nám Ježiš prejavil, že je pri nás aj v najťažších chvíľach.

Keď som sa raz vrátila z práce a otvorila dvere, udrela mi do nosa zvláštna vôňa. Z kuchyne sa ozýval hlas staršieho: „Sed' ešte chvíľku na stole, počkaj, až to uschne!“ Pomaličky som sa blížila ku kuchyni. Akosi sa mi ťažšie kráčalo, akoby mi prezuvky niečo zadržovalo. Naskytol sa mi pohľad, na ktorý skutočne len tak nezapudnem. Navigovanie staršieho pokračovalo: „Prosím ťa sed', ved' je deň detí, nech urobíme maminke radosť aspoň dnes.“ Bol to pre nich skutočný výkon hodný obdivu. Zostala som stáť nielen preto, že som mala prilepené podrážky, ale hlavne preto, ako velilo staršie dieťa, len aby urobilo radosť matke. A mladšie s nasadením síl vydržalo. Miesto lesku na podlahu použili tekutý škrob a aviváž. S dojatím som ich vyobjímala...

Vtedy i mnohokrát potom som pochopila, že deti sú veľkým požehnaním od Boha. Či sú veľmi aktívne, zdravé, ležiace, postihnuté. Pre ne je veľkou vzpruhou pokoj, naša láska, ktorú prijímame od Pána Ježiša cez Pannu Máriu.

Anka Gálová a Peter Šimkovič

Sila detskej modlitby

Uplynulo odvtedy štyri či päť rokov. Piaristický kostol, ešte bez zadnej mreže pri vstupe, prístupný celý deň širokej verejnosti, prišiel o svojho anjela. Zvesili ho miništranti pri stavaní betlehema. Isté však je, že keď pomínul čas Vianoc, prišlo sa na to, že na bočný oltár Božského Srdca už nie je čo zavesiť. Anjel bol preč.

Začalo sa pátranie. Socha anjela bola vzácna, veď pochádzala prinajmenšom z 18. storočia. Zaktivizovala sa polícia a pri vstupe do kostola bola zabudovaná veľká mreža, ktorá mala zabrániť ďalším prípadným krádežiam. Lenže čo z toho, keď anjel bol preč? Snaha o jeho nájdenie neprinášala výsledky - a vtedy sa do veci zapojil páter Ján Hríb s deťmi. Na jednej z detských svätých omší vyzval deti, aby sa modlili za nájdenie strateného anjela, pretože detská modlitba vychádzajúca z úprinného srdca je Bohu veľmi milá a má aj veľkú silu. Nevie, prečo mi tie slová tak utkveli v pamäti. Možno som podvedome čakala na ich naplnenie. Postupne sa vo víre udalostí na strateného anjela zabudlo...

Roky plynuli a anjela nebolo. Zvykli sme si na prázdne miesto na oltári i na beznádejnosť situácie. Jedného dňa sa bývalá študentka piaristickej školy, momentálne študujúca v Bratislave, vybrala v našom hlavnom meste do starožitností. Len tak, pozrieť, čo nové. Zanedlho už do Prievidze posielala fotografiu malého rokokového anjela. Bol tam - ponúkaný na predaj. Ktovie, za akú sumu? Po uistení sa, že je to naozaj on, putoval späť domov. Na bočný oltár Božského Srdca. Vrátil sa potichu a v záplave barokových ozdôb si mnohí ani nevšimli, že je opäť tam...

Bola to všetko náhoda? Nevie. Pre mňa osobne to však bol dôkaz sily detskej modlitby. Za nájdenie anjela sa modlilo - možno len počas jednej detskej svätej omše, možno aj inokedy, ak v tom niektoré z detí pokračovalo. Isté je však jedno - Boh túto modlitbu vypočul. Priam zázračným spôsobom. Na dôkaz pre nás všetkých.

Petra Humajová

Birmovanci prijali dary Ducha Svätého

V termíne tohtoročného udeľovania sviatosti birmovania v našej farnosti bol kúsok symboliky. Konala sa 1. júna, kedy slávime Deň detí. Z našich birmovancov sa však v tento deň stali dospelí kresťania.

Sviatosť birmovania im vysluhoval diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž. Z jeho rúk prijalo znak daru Ducha Svätého spolu 90 birmovancov, z ktorých 31 bolo z Piaristickej spojenej školy F. Hanáka.

V homílii sa otec biskup prihovril nielen novým birmovancom, ale vyzval aj všetkých ostatných, aby si prehĺbili počas birmovania svoj vzťah k Bohu

a naplno sa otvorili pôsobeniu Ducha Svätého. Zvlášť tieto slová adresoval tým, ktorí boli birmovaní v dobe, kedy nebolo možné sa tak intenzívne venovať príprave ako dnes.

Z mladých kresťanov vyžaroval pokoj a celá atmosféra slávnosti bola veľmi príjemná. Poďakovanie patrí všetkým, ktorí sa na príprave birmovancov i slávnosti aktívne zúčastnili - kňazom, animátorom i katechétom v školách. Veríme, že v dušiach birmovaných dozreje ovocie darov Ducha Svätého, a budú vernými nasledovateľmi Krista. Foto z birmovky je na www.farapd.sk.

Pozvánka na ActiV8 na Velehrade

Srdečne pozývame všetkých mladých, ktorí sa nezúčastnia Svetových dní mládeže (SDM) v Sydney, na medzinárodné stretnutie českej a slovenskej mládeže ActiV8 na moravskom Velehrade. Od motta SDM „Keď na vás zostúpi Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami“ (Sk 1,8) je odvodený aj názov velehradského podujatia ActiV8 (hlava-Act I, verš-v8), ktoré vo svojom význame povzbudzuje k aktívnemu a činorodému prežívaniu mladosti a k motivácii vydávať osobné svedectvo o Kristovi v súčasnom svete.

Termín podujatia:

18. - 20. 7. 2008 (možnosť príchodu už 17. 7. 2008 popoludní)

Vekové obmedzenie:

14 - 30 rokov

Registrácia:

elektronicky na www.aktiv8.sk

Poplatok:

150,- Sk (zahnutá 2x syta polievka)

Ubytovanie:

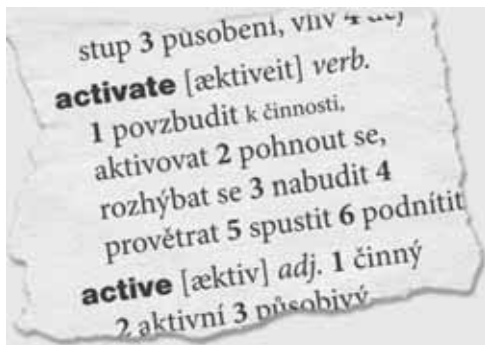
vo vlastných stanoch

Spôsob dopravy:

autobus - podľa dostatočného počtu záujemcov budú koordinátori z jednotlivých diecéz zabezpečovať autobusovú dopravu mladých priamo do Velehradu;

vlak - 17. 7. 2008 bude cez celé Slovensko prechádzať špeciálny vlak, ktorý bude viesť pútnikov do Velehradu a 20. 7. 2008 sa bude vracat' tou istou cestou naspäť; miesta zastávok a cena budú uvedené na webovej stránke už čoskoro; cena lístka nebude vyššia ako bežný lístok;

pešia púť „S Františkom za pápežom“ (12. - 20. 7. 2008), miesto odchodu: Myjava, poplatok 1500,- Sk (viac informácií nájdete na stránke

www.gifra.frantiskani.sk).

cyklopúť - aktuálne informácie hľadaj na www.aktiv8.sk. Určite bude potrebná kvalitná športová výbava a dobrá fyzická kondícia.

Program

Jednotlivými časťami programu (telemot z priebehu SDM v Sydney, katechézy, benefičný koncert gospelových skupín Tretí deň /SK/, Sonic Flood /USA/, krížové cesty, rôzne workshopy, prednášky, šport, sv. omše, služba vypočutia, nočné bdenie a pod.) má byť ActiV8 zamerané na posilnenie cezhraničných vzťahov, blízkosť oboch národov, ale aj oživenie kultúrnych tradícií.

Informácia pre mladých z Prievidze

Ak sa plánujete podujatia zúčastniť, ozvite sa na alozj.vlcko@gmail.com. Vzájomne budeme mať prehľad o tom, kto z nášho mesta na podujatie ide a prípadne sa rozhodneme spoločne na Velehrad putovať.

Velehrad: Duchovné centrum

Moravská dedina Velehrad patrí k najvýznamnejším pútnickým miestam v Českej republike. Kult slovanských vierozvestov, Sv. Cyrila a Metoda, ktorí sú spolupatrónmi Európy, robí z neho významné duchovné centrum, miesto

častých cirkevných pútí, stretnutí a cyrilometodských osláv. Svojím významom presahuje hranice Českej republiky.

Dobrovoľníci sú vítaní

Organizačný tím ActIv8 stále hľadá mladých ľudí ochotných nezištne pomôcť v rôznych oblastiach, prihláste sa na internete.

Spojenie s mladými v Sydney

SDM v Sydney sa začínajú 15. júla 2008 a vyvrcholia pešou púťou na Kráľovskú dostihovú dráhu Randwick, kde bude 20. júla slúžiť slávnostnú liturgiu pápež Benedikt XVI., ktorý pozval mladých celého sveta do Sydney. Obe stretnutia budú prepojené telemostom počas slávnostnej vigílie, ktorú bude celebrovat' pápež Benedikt XVI. v Sydney. Záštitu nad podujatím prevzal Ján Fígel', člen Európskej komisie pre vzdelávanie, odbornú prípravu, kultúru a viacjazyčnosť. Organizátori očakávajú päť- až osemtisíc mladých zo Slovenskej a Českej republiky. Ide teda o medzinárodné stretnutie mladých, ktoré bude i napriek vzájomnej blízkosti oboch národov vyjadrením internacionálnosti prítomnej v Sydney.

Jedno motto pre obe stretnutia

„Keď na vás zostúpi Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami“ (Sk 1,8) je mottom nielen pre stretnutie v Sydney, ktoré vyhlásil pápež Benedikt XVI. na ostatných SDM v Kolíne nad Rýnom v roku 2005, ale aj pre ActIv8. „Skrze Ducha Svätého budete schopní, milí mladí, dozrieť k hlbšiemu a radostnejšiemu porozumeniu Ježišovi, a zároveň k účinnejšiemu uvádzaniu evanjelia do praxe na prahu tretieho tisícročia.“ uvádza pápež Benedikt XVI. v posolstve adresovanom mladým pri príležitosti 23. SDM.

Dôležitá je aj duchovná príprava

Aby sa ActIv8 nestalo len akousi jednorazovou záležitosťou, organizátori sa rozhodli naplno využiť čas, ktorý júlovému stretnutiu predchádza, a to na duchovnú prípravu (pozri metodický materiál na každý mesiac na webovej stránke www.activ8.sk), vytváranie slovensko-českých partnerstiev medzi farnosťami a školami (zaregistrovať sa môžu farnosti takisto na webovej stránke).

O podmienkach účasti na prípravných aktivitách sa môžete dozvedieť viac u diecézneho koordinátora pre pastoraáciu mládeže kontakt@dcmajak.sk. Pozývame preto všetky farské spoločenstvá, ale i jednotlivcov k aktívnej príprave na slávenie myšlienky XXIII. SDM!

Všetky potrebné informácie a registráciu nájdete na webovej stránke podujatia: www.activ8.sk
Aktuality zo stránky môžete prijímať aj cez RSS kanál www.activ8.sk/rss.

Pripravil Alojz Vlčko

Jubileum Kongregácie Dcér Božskej Lásky v Prievidzi 1908 - 2008

S. M. Augustína, Mária Štancelová, FDC

* Malý Slavkov 09. 03. 1911
† Trnava 15. 05. 2008

Sestra M. Augustína sa narodila v obci Malý Slavkov pod Tatrami kresťanským rodičom Martinovi Štancelovi a Márii rodenej Dudáškovej. Mala sedem súrodencov. Pri krste 12.

marca 1911 dostala meno Mária. Rodičia jej poskytli kvalitnú ľudskú a kresťanskú výchovu. V rodisku navštevovala 4 triedy ľudovej školy.

UŽ od malička prejavovala silnú túžbu po Bohu zasvätenom živote. Jej túžba sa vyplnila vstupom do Kongregácie Dcér Božskej Lásky. Jej otec bol priateľom veľkého kňaza a národovca Mons. Andreja Hlinku. Ten mladú Máriu podporil v jej rozhodnutí a odporučil ju k pátrom jezuitom, ktorí poznali naše sestry a sprostredkovali stretnutie.

Mária Štancelová prišla v sprievode svojho otca do Trnavy v zime 14. februára 1926. S. M. Alexandrina Maďarová mladú kandidátku srdečne prijala. Bola prvou kandidátkou na Slovensku. Postupne prichádzali ďalšie dievčatá, ktoré mali ten istý úmysel. Mária bola v kandidatúre štyri roky, ktoré využila na štúdium na meštianskej škole a v Učiteľskom ústave u sestier uršulínok. Po úspešnom ukončení spolu so siedmimi kandidátkami prijala rúcho Dcér Božskej Lásky. Bolo to 15. augusta 1930 vo farskom kostole v Spišskej Sobote. Slávnosti predsedal Sluha Boží Mons. Ján Vojtaššák, spišský biskup. Novicky obliekala generálna predstaviteľná Matka Kostka Bauer. Magistrou pr-

vého noviciátu na Slovensku bola S. M. Eglantína Kardošová, ktorej pomáhala S. M. Oliva Špačková. V druhom roku noviciátu (1931) S. M. Augustína začala vyučovať na Dievčenskej ľudovej škole v Prievidzi. 25. augusta 1932 zložila prvé sľuby a 28. augusta 1936 zložila doživotnú profesiu v Spišskej Sobote.

V roku 1937 bola preložená z Prievidze do Spišskej Soboty. Tam otvorila naša Kongregácia Dievčenskú meštiansku školu. S. M. Augustína sa stala riaditeľkou tejto školy. Previedla prístavbu budovy a postupne sa otvorili všetky štyri triedy. V roku 1940 bola preložená opäť do Prievidze. Tu provinciálne vedenie poverilo S. M. Augustínu otvorením materskej školy. Učila a viedla riaditeľstvo Dievčenskej ľudovej školy, tiež učila na Štátnej meštianskej škole. V roku 1946 bola preložená do Veľkých Levár. Vyučovala na Štátnej meštianskej škole. Tu začala študovať na Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Tesne pred zložením štátnej skúšky v roku 1950 boli štátom zatvorené všetky cirkevné školy, sestry boli odvečené do sústredovacích táborov a bolo znemožnené pokračovať v štúdiu.

V roku 1951 boli naše sestry vyvezené do Čiech. Staršie a choré sestry zostali na Slovensku v tzv. Charitných domovoch. S. M. Augustína do roku 1954 bola v Ivanke pri Nitre, kde pracovala v kancelárii a tiež na Miestnom národnom výbore. V Jasove bola zaradená na invalidný dôchodok. Od 1962 do 1969 bola v Číži. V čase politického uvoľnenia (1969 - 1972) prišla do Prievidze, kde sestry vyučovali náboženstvo na školách a pomáhali vo farnosti. Snažili sa nadviazať na to, čo bolo prerušené

v auguste 1950. Dočasne sa stala Prievidza sídlom slovenskej Provincie, keďže S. M. Augustína sa stala v roku 1969 provinciálnou predstavenou. Bolo to obdobie po II. vatikánskom koncile a zároveň bolo dovolené prijať naspäť prepustené kandidátky a novicky a tiež nové záujemkyne. Mnohé sestry sa na jej podnet vrátili na Slovensko a začali vyučovať vo farnostiach alebo pracovať v sociálnych alebo zdravotných zariadeniach na Slovensku. S. M. Augustína duchovne viedla svoje sestry, snažila sa im priblížiť spiritualitu rehole, históriu či dokumenty II. vatikánskeho koncilu. Napísala Životopis Matky Františky Lechnerovej, Duch Matky zakladateľky, Spiritualita Matky Františky Lechnerovej, Dejiny slovenskej provincie Dcér Božskej Lásky. Jej neúnavný duch povzbudzoval sestry aplikovať závery Koncilu do života Dcér Božskej Lásky. Úrad provinciálnej predstavenej skončila v roku 1975. Bolo to už na hrade v Slovenskej Lupči počas komunistického normalizácie. Sestrám opäť bolo znemožnené verejne pôsobiť. V roku 1985 bola preložená zo Slovenskej Lupče do Charitného domova v Rúbani. Tu do roku 1990 vykonávala funkciu provinciálnej sekretárky. Jeseň svojho života prežila v provinciálnom dome v Trnave na Halenárskej ulici, kde prišla v roku 1997.

Napriek jej zdravotnému stavu, ktorý mala od mlada oslabený, bola húževnatá, plná energie. Vedela sestry nadchnúť pre ideály Bohu zasväteného života, bola obetavá a vždy veselá. Denný program začínala skôr ako ostatné sestry v kaplnke na kolenách. Bola pohotová zapojiť sa do spoločnej práce, ale tiež veľa pracovala na izbe: preklady z nemčiny, štúdium cirkevných a kongregačných dokumentov. Mala prehľad o spoločenskom dianí, čítala noviny a rada lúštila krížovky. Bola obľúbená nielen sestrami, ale tiež

v rodine. Na dovolenku chodievala k príbuzným až do roku 2004. Príbuzní ju tiež navštevovali v kláštore. Prichádzali za ňou aj žiačky a študentky, ktoré učila.

Od 19. apríla 2005, v deň, kedy bol zvolený Svätý Otec Benedikt XVI., sa jej zdravotný stav zhoršil. Dovtedy sa táto 94 ročná sestra zúčastňovala na všetkých spoločných úkonoch komunity.

Bola nakrátko hospitalizovaná v nemocnici v Trnave a od tej doby sa začal jej zdravotný stav zhoršovať, postupne slabla, až zostala pripútaná na lôžko. Tri roky sústavne ležala a bola odkázaná na pomoc a službu spolusestier. Nebolo pre ňu ľahké prijať toto položenie, ale túžila vždy plniť Božiu vôľu a tak prijala i objala kríž, ktorý jej Pán udelil. Počas tohto obdobia bola viackrát hospitalizovaná v nemocnici a niekoľkokrát bola posilnená sviatosťou pomazania chorých. Denne dostávala sv. prijímanie a spájala sa s trpiacim Kristom. Poslednýkrát bola prevezená do nemocnice týždeň pred svojou smrťou, pretože mala veľmi bolestivé a otvorené rany na pravej nohe. Vo štvrtok ráno 15. mája 2008 o 5.15 hod odovzdala Bohu svoju dušu a prijala od neho korunu nebeskej slávy.

Pohrebnú sv. omšu 19. mája 2008 celebroval otec biskup Štefan Vrablec, koncebrovali štyria kňazi. Sv. omša bola v kostole sestier Uršulínok v Trnave, za prítomnosti mnohých príbuzných, známych, dobrodincov a spolusestier. Jej telesné pozostatky boli uložené na cintoríne na Kamennej ceste v Trnave, kde spolu s ostatnými pochovanými spolusestrami očakáva deň posledného vzkriesenia.

Nech odpočíva v pokoji!

Sestry Kongregácie Dcér Božskej Lásky
www.marianky.sk

OBETA ZA MATKU

Blahoslavená Laura Vicuňová

„Dcéra sa podujme rozriešiť zamotaný život matky. Spôsob, ktorý si na to vyberie, šokuje všetkých - i samotnú matku. Sotva trinásťročná dievča vloží do tohto úsilia všetko. Je si isté, že to musí vyjsť.“

Práve tieto slová môžeme nájsť na obale knihy Dievča spod Ánd, životopise blahoslavenej Laury Vicuňovej. Malá odchovankyňa sestier saleziánok je jedným z dôkazov toho, že deti majú veľmi čistý pohľad na svet a často vidia i to, čo dospelí nie.

Laura Vicuňová sa narodila 5. apríla 1891 v Santiagu de Chile. Jej otec Dominik bol vysokým dôstojníkom chilskej armády. Keďže sa oženil s chudobnou Mercedes, jeho rodina ho odvrhla a nezúčastnila sa ani Laurinho krstu. Dominik bol blízkym spolupracovníkom vtedajšieho prezidenta Balmaceda, ktorý bol však zvrhnutý a jeho prívrženci odsúdení na smrť alebo do väzenia. Dominikovi nezostávalo iné, ako aj s manželkou a dvoma dcérami ujsť. Usadil sa v obci Temuco neďaleko argentínskych hraníc, no nečakane zomrel. Mercedes zostala s deťmi sama. Laura najskôr vyrastala v Temucu, kde si jej matka otvorila malý obchod. No keďže nebol veľmi výnosný, rozhodla sa odísť za vidinou lepšieho sveta - do Argentíny. V Junine sa spoznala s farmárom Manuelom Morom a začala s ním žiť, hoci bol veľmi krutý a ani nepomýšľal na manželstvo. Povrávalo sa, že svoju predošlú družku označoval ako dobytok, aby ukázal, že je jeho majetkom. Keďže však prispieval na výživu Laury a Júlie Armandy, Mercedes bola spokojná. V roku 1900 dala obe dcéry do opatery k sestrám saleziánkam.

Laure sa v novom prostredí veľmi páčilo. Usilovala sa so všetkými spriatelíť a pozorne počúvala slová, ktoré im sestričky rozprávali o Bohu. Sestry si všimli, že na svoj vek vyzretejšia ako ostatné a začali sa jej osobitne venovať. V jeden deň, keď sa na hodine náboženstva rozprávalo o sviatosti manželstva, Laura pochopila to, čo predtým len tušila - jej matka žije v nezákonnom vzťahu, žije v hriechu. Keď sa vrátila spolu so sestrou domov na prázdniny, všetko videla ešte jasnejšie.

Laura sa začala za svoju matku vrúcne modliť. Dúfala, že 2. júna 1901, keď pôjde na prvé sväté prijímanie, prijme sviatosti aj jej matka. Práve v tomto období, ako desaťročná, si sformulovala tri predsavzatia - slúžiť Bohu celým svojím životom; radšej zomrieť, ako Boha uraziť hriechom a obetovať sa za

neprávosti, ktoré páchajú ľudia, najmä jej najbližší. Matka sa tohto pre Lauru veľkého dňa zúčastnila len pasívne. Rovnako to bolo aj o rok neskôr, keď Laura prijala sviatosť birmovania. „Ak sa tvoja matka nemodlí, modli sa ty, aby sa Boh dotkol jej srdca. Ak nechodí na spoveď, usiluj sa, aby tvoja spoveď bola vždy lepšia,“ poradila jej jedna zo sestier. Laura sa toho držala zo všetkých síl.

Cez prázdny si Manuel všimol, ako Laura opeknela. Hoci predtým ju nikdy nevnímal, teraz jej zrazu začal prejavovať pozornosť - svojím spôsobom. Pokus o znásilnenie videla Laurina matka cez okno a i keď bola plná hrôzy, nedokázala od Manuela odísť. Ten sa o Lauru pokúsil opäť na tanečnej zábave. Keď ho odmietla, zbil bičom jej matku. Odmietol Laure platiť školné, ale sestry ju aj tak prijali medzi seba zadarmo.

Laura sa rozhodla vstúpiť medzi sestry saleziánky Jej žiadosť bola zamietnutá kvôli nízkemu veku i neusporiadanému životu matky. Laura to prijala síce so smútkom, no zároveň s pokojom. 8. decembra 1902 bola prijatá do spoločenstva Deti Márie. Stále rozmyšľala, čo by ešte mohla okrem modlitby spraviť pre svoju matku. Bola si istá, že pravá láska sa prejavuje aj iným spôsobom. Vtedy jej napadla veta z Písma: „Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov.“ (Jn 15,13) Dlhú o nej premýšľala, až dospela k radikálnemu rozhodnutiu. So súhlasom svojho spovedníka sa rozhodla Bohu ponúknuť svoj život za spásu matky. Záchrane jej večného života pripisovala väčšiu dôležitosť ako svojmu pozemskému.

Koncom roku 1902 ochorela Laura na neidentifikovateľnú chorobu. Lekári boli bezradní. Jej matka sa presťahovala do Junina, aby ju mohla opatrovať. Nik nechápal, čo sa deje, iba Lau-

rin spovedník tušil, že Boh sa asi rozhodol prijať Laurinu obeť... „Ježišu, prv, než sa odoberiem do tvojho raja, prosím ťa, aby som videla, že sa moja matka vrátila k tebe. Je to moja najväčšia túžba. Keby som dostala túto milosť, odišla by som spokojná a šťastná,“ modlila sa v tomto období Laura.

Manuelovi sa zdalo, že Mercedes je už v Junine pridlho. Prišiel za ňou, aby ju napriek chorej Laure odviezol domov. Mercedes sa bránila a Laura sa rozhodla radšej z posledných síl odísť preč, ako s ním zostať pod jednou strechou. Nezašla ďaleko. Manuel ju priamo na ulici surovo zbil. Zastavili ho až zbiehajúci ľudia. Bola to pre jej chorý organizmus posledná rana. 22. januára 1904 na smrteľnej posteli Laura matke prezradila, že sa rozhodla Ježišovi obetovať svoj život za to, aby sa ona k nemu vrátila. Matka jej s plačom sľúbila, že odíde od Manuela a začne žiť sviatosťný život. Svoj sľub splnila hneď na druhý deň po Laurinej smrti.

Laura Vicuňová bola blahoslavená 3. septembra 1988. Táto trinásťročná dievčina, verná svojim zásadám, rozhodnutá radšej umrieť ako zhrešiť, nezostala chladná k problémom svojich blízkych. Nenechala si pokaziť svoj čistý pohľad na svet a nebola ochotná presunúť tú najvyššiu hodnotu, spásu duše, na akési podradnejšie miesto. Dala vlastný život za spásu svojej matky. Čo robíme pre spásu našich blízkych my? Čo robíme pre svoju spásu?

Pripravila Petra Humajová
(Životopisné údaje: Ž. Podtejski:
Sol' zeme a svetlo sveta 2 a
Mária Lucia Beccalossiová:
Dievča spod Ánd)

Liturgické okienko

Liturgické okienko

8. júna 08 - 10. nedeľa cez rok

Č1 - Lebo milosrdenstvo chcem, a nie obeť... Oz 6, 3-6
R - Prijmi od nás, Pane, obeť chvály. Ž 50

Č2 - Bude sa to počítať aj nám, čo veríme v toho, ktorý vzkriesil zmrtvých Ježiša, nášho Pána Rim 4, 18-25

Ev - Keď odtiaľ Ježiš odišiel, videl na mýtnici sedieť človeka menom Matúš a povedal mu: „ Pod' za mnou!“ On vstal a išiel za ním. Keď potom sedel Ježiš v dome za stolom, prišli mnohí mýtnici a hriešnici a stolovali s ním a s jeho učeníkmi. Keď to videli farizeji, hovorili jeho učeníkom:“ Prečo váš učiteľ jedáva s mýtnikmi a hriešnikmi?“ On to začul a povedal:“ Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. Choďte a naučte sa, čo to znamená: Milosrdenstvo chcem a nie obeť. Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov.“ Mt 9, 9-13

15. júna 08 - 11. nedeľa cez rok

Č1 - A budete mi kráľovským kňazstvom a svätým národom. Ex 19, 2-6a
R - Sme jeho ľud a ovce z jeho stáda. Ž 100

Č2 - Ved' Kristus zomrel v určenom čase za bezbožných, keď sme boli ešte bezmocní. Rim 5, 6-11

Ev - Keď videl zástupy, zľutoval sa nad nimi, lebo boli zmorené a sklesnuté ako ovce bez pastiera. Vtedy povedal svojim učeníkom: „Žatva je veľká, ale robotníkov málo. Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu.“ Zvolal svojich dvanástich učeníkov a dal im moc nad nečistými duchmi, aby ich vyhánali a uzdravovali každý neduh a každú chorobu. Týchto dvanástich Ježiš vyslal a prikázal im:“ Choďte a hlásajte: Priblížilo sa nebeské kráľovstvo. Chorých uzdravujte, mŕtvych krieste, malomocných očisťujte, zlých duchov vyhánajte. Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte.“ Mt 9, 36-10

22. júna 08 - 12. nedeľa cez rok

Č1- Spievajte Pánovi, oslavujte Pána, ved' život bedára vytrhol z ruky zločincov! Jer 20, 10-13

R - Vo svojej veľkej láske vyslyš nás, Pane. Ž 69

Č2 - Hriech bol síce vo svete už pred zákonom, lenže hriech sa nepočíta, keď nieto zákona. Rim 5,12-15

Ev - Nebojte sa tých, čo zabijajú telo, ale dušu zabiť nemôžu. Skôr sa bojte toho, ktorý môže i dušu, i telo zahubiť v pekle. Nepredávajú sa dva vrahce za halier? A predsa ani jeden z nich nepadne na zem bez vedomia vášho Otca. Vy však máte aj všetky vlasy na hlave spočítané. Nebojte sa teda, vy ste cennejší ako mnoho vrahcov. Každého kto ma vyzná pred ľuďmi, aj ja vyznám pred svojim Otcom, ktorý je na nebesiach. Ale toho, kto mňa zaprie pred ľuďmi, aj ja zapriem pred svojim Otcom, ktorý je na nebesiach.“ Mt 10,26-33

29. júna 08 - Nedeľa sv. Petra a Pavla, apoštolov - 5. prikázaný sviatok

Č1- Teraz naozaj viem, že Pán poslal svojho anjela a vyslobodil ma z Herodesovej ruky. Sk 12, 1-11

R - Pán ma vyslobodil zo všetkej hrôzy. Ž 34, 2-9

Č2 - Pán ma vyslobodí zo všetkého zla a zachráni ma... Tim 4, 6-8.17

Ev - Ježiš sa pýtal svojich učeníkov: „Za koho pokladajú ľudia Syna človeka?“ Oni vraveli: „Jedni za Jána Krstiteľa, iní za Eliáša a iní za Jeremiáša alebo za jedného z prorokov.“ - „A za koho ma pokladáte vy?“ opýtal sa ich. Odpovedal Šimon Peter: „Ty si Mesiáš, Syn živého Boha.“ Ježiš mu povedal: „Blahoslavený si Šimon, syn Jonášov, lebo ti to nezjavilo telo a krv, ale môj Otec, ktorý je na nebesiach. A ja ti hovorím: „Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu. Tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva: Čo zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi, a čo rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi.“

Mt 16, 13-19

Spracovala A. Karaková

Blahoželanie k jubileu

Mons. Ján Bednár, dekan a farár v Prievidzi-meste, si 11. júna 2008 pripomína **30. výročie kňazskej vysviacky**. Chceme mu aj touto cestou vyprosiť u Boha veľa síl do ďalších rokov v pastorácii. Nech ho Duch Svätý povzbudzuje a vedie aj naďalej, aby z výsledkov jeho práce mohlo stále prúdiť Božie požehnanie všetkým našim farníkom i celej Prievidzi.

redakcia

Oznamy

Dňa **14. júna 2008 o 10:00** vo Farskom kostole Nanebovzatia Panny Márie v **Banskej Bystrici príjmu vkladáním rúk** a konsekračnou modlitbou otca biskupa Mons. Rudolfa Baláža **prvý stupeň posvätného stavu** títo kandidáti: Pavol Cerovský z Detvy, Štefan Čunderlík z Lieskovca, Juraj Karcol z Partizánskeho, Michal Lajcha z Trenčianskej Teplej, Peter Sekereš z Detvy, Martin Uhrík z Banskej Bystrice, **Zdeněk Zoltánfi z Bojníc** a Juraj Zolcer z Balogu nad Iplom.

Srdečne Vás pozývame aj na **diakonskú vysviacku ThLic. Marcela Puváka**, ktorá sa uskutoční 21. júna 2008 o 9:30 v konkatedrále Nanebovzatia Panny Márie v Opave a na **diakonskú vysviacku Mgr. Bohumila Svítka**, ktorá sa uskutoční 21. júna 2008 o 9:30 v Katedrále sv. Václava v Olomouci. Obidva autobusy odchádzajú v sobotu ráno o 5:00 od farského kostola sv. Bartolomeja. Prihlásiť sa môžete za 300,- Sk v sakristii farského kostola.

Dekanátne stretnutie rodín v prírode ku Dňu otcov sa uskutoční na Troch studničkách (nad Handlovou) dňa **22. júna 2008** (nedeľa). Program sa začína svätou omšou o 11:00, potom je naplánované opekanie z vlastných zásob a športové hry pre celú rodinu, prípadne individuálne aj výstup na Malý Grič. Odchody MHD z Prievidze do Hradca: 8:50 hod. z aut. stanice, autobus č. 8. Späť z Hradca ide MHD o 16:35, 17:30 a 18:30. Prihlásiť sa môžete u Ing. Augustín Vlčeka, tel.: **0905 802 073**.

Gospelový festival Vol'nost' na Nevol'nom sa koná **27.6. - 29. júna 2008** v obci Nevolné. Vstupné pre zaregistrovaných vopred je 190,- Sk, na mieste 250,- Sk. Prihlasovanie je možné **do 15.6.2008**. Ostatné zľavy na vstupnom a podrobné informácie nájdete na **www.volnost.sk**. Tešia sa na vás DJ G (GB), Yfriday (GB), Out of Control (SK), JAHAZIEL (GB), eSPé (SK), BrokenReed (PL), noXcuse (SK), Lámačské chvály (SK) Felice (SK), Shine (SK) a ďalší.

-av-

Farská kronika

od 26. apríla 2008

do 25. mája 2008

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

Liliana Holubovská
Patrik Elischer
Adam Híkl
Lukáš-Roman Kováč
Natália-Školastika Gombalová
Patrik Šinko

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva:

Ladislav Zajíček - Eleonóra Kellerová
Martin Lukáč - Zuzana Sestrienková
Jaroslav Medzihorský - Eva Gavliaková

S kresťanskou nádejou na stretnutie

Eduard Kmet', 81 r.
Ján Kvičala, 51 r.
Anna Oboňová, 65 r.
Jozef Neuschl, 84 r.
Ladislav Dudáš, 74 r.
Viera Rizikyová, 93 r.
MVDr. Richard Neubert, 41 r.
Imrich Turocy, 72 r.

Odpočinite večné dňe
dušiam, Pane ...

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca:

Mons. Ján Bednár, dekan

e-mail: dekan@farapd.sk

Zodpovedný redaktor, sadzba:

Alojz Vlčko,

e-mail: alojz.vlcko@gmail.com

Redaktori:

M. Melicherčíková,

A. Gálová, A. Karaková,

M. Kvetová, P. Humajová,

V. Melišková, E. Blašková

Kontakt:

web: www.farapd.sk

e-mail: bartolomej@farapd.sk

adresa: Redakcia Bartolomej,

Mariánska 4, 971 01 Prievidza

tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač: cca 8,- Sk

Fotografie: titulná strana a str. 8–

M. Melicherčíková, str. 2, 6, 19 a

zadná strana - A. Vlčko

Tlač: PATRIA l., spol. s r. o.

Prievidza. Tlač registrovaná

Okresným úradom v Prievidzi pod

č. MT 1/1994.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo

výberu a úpravy príspevkov.

rukopisy nevraciam.

Prvé sväté prijímanie v našej farnosti

25. máj 2008 o 9:00, Farský kostol sv. Bartolomeja v Prievidzi
ZŠ Rastislavova (26), I. ZŠ S. Chalupku (20), III. ZŠ S. Chalupku (13 detí)
Mons. Ján Bednár, dekan

25. máj 2008 o 11:00, Farský kostol sv. Bartolomeja v Prievidzi
ZŠ Energetikov (15), ZŠ Mariánska (12), ZŠ Malonecpalská (15 detí)
Mgr. Daniel Markovič, kaplán

4. máj 2008 o 10:00, Kostol Najsvätejšej Trojice - piaristi v Prievidzi
Piaristická spojená škola F. Hanáka (59 detí)
P. Ján Hríb, SchP

6/08

Prvé sväté prijímanie, 25. máj 2008

ZŠ Rastislavova, I. a III. ZŠ S. Chalupku - spolu 59 detí

ZŠ Energetikov, ZŠ Mariánska a ZŠ Malonecpalská - spolu 42 detí